

<p>Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1.80 1/2 leta K 3.50 celo leto K 7.— za inozemstvo: " " 2.30 " " 4.50 " " 9.—</p>		<p>Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 12 K.</p>		<p>Oglasnina za petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri večkratnih objavah primeren popust.</p>	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Štev. 13.	

Albanska vstaja: Frančiškan pred turškim vojnim sodiščem.

Albanska vstaja. Albanske vstaje še vedno ni konec. Albanci se prav uspešno bore s turškimi četami, ki so skoro vedno poražene. Albanci so vajeni svojih divjih domačih gora in zato so nasproti Turkom, ki Albanske domačije nič ne poznajo, v veliko ugodnejšem položaju. In zato se Albanci tako dolgo drže nasproti turškim četam. Kako se bo vstaja Albancev končala? Težko je danes reči o tem kaj gotovega. Morda je Turčija sama ne bo mogla niti zmagati in bo morala poklicati na pomoč tuje države, ki navsezadnje kar

Isa Boljetinac, poveljnik albanskih vstašev.

komaj čakajo, da bi se mogle vtikati v razmere na Balkanu. Pa niti v tem slučaju, če bi posegle vmes tuje države, še ni končni izid vstaje gotov. Kajti Albanci so narod, ki se ne bo tako izlepa uklonil tuji moči. Oni ljubijo nad vse svobodo in so pripravljeni za njo žrtvovati vse. — Na čelu vstaje stoji Isa Boljetinac, kojega sliko prinašamo. Vojvoda vstašev je malokdaj doma v Albaniji, kajti tam je zanj nevarno, ker je turška vlada na njegovo glavo razpisala visoko nagrado. Zato Boljetinac potuje po inozemstvu, pa je vendar v vednih zvezah z uporniki in vodi celo vstajo. Vstaje se udeležujejo tudi Frančiškani, ki navdušujejo Albance na boj zoper krute nevernike Turke. Pretekli teden je ujelo turško vojaštvo četo Albancev, med njimi tudi Frančiškana ter jih je postavilo pred vojno sodišče. Slika na naslovni strani nam kaže ta prizor.

Svetovna razstava v Turinu: Palača lepe umetnosti.

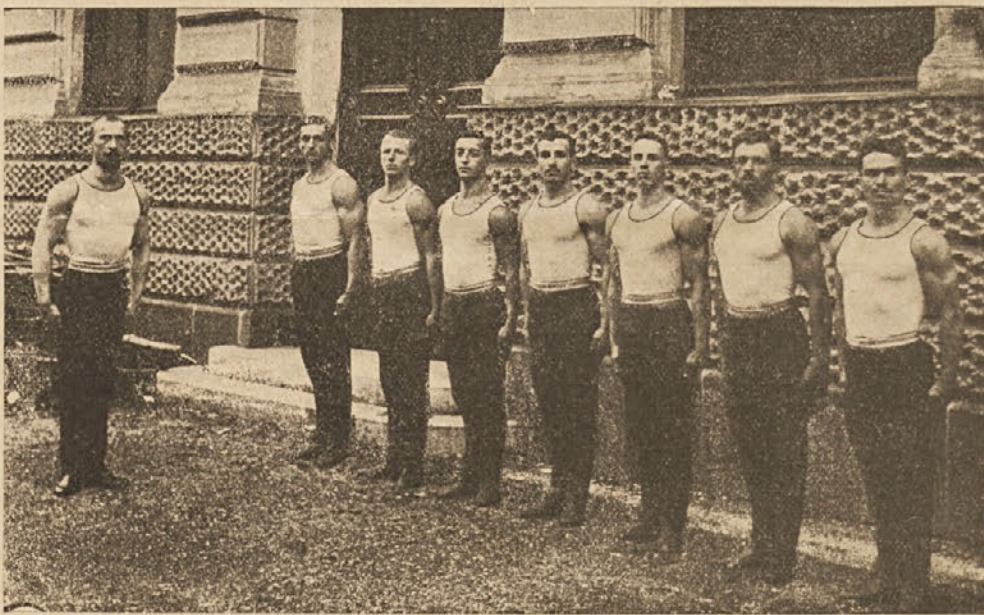
Sijajen uspeh slovenskih Sokolov v Turinu. Takega uspeha menda največji optimisti niso pričakovali, kakor so ga v soboto 13. maja dosegli slovenski Sokoli v Turinu. Med dvanajstimi narodi, ki so se mednarodne tekme udeležili, so si priborili Slovenci četrto mesto. Pred njimi so na prvem mestu Čehi, na drugem Fran-

cozi in na tretjem Italijani. Za Slovenci pa pridejo Luksemburžani, Belgijci, Hrvatje in Rumuni, Madjari, Holandci, Angleži in švicarski Nemci so tik pred tekmo odstopili, ko so videli pri skušnji druge, nevarne tekmece.

Vesela vest o sijajni zmagi slovenskih Sokolov je zbudila vsepovsod med Slovenci velikansko navdušenje, vsem kulturnem svetu pa veliko pozornost. Zastopniki malega naroda, o katerem se tako redkokdaj govori, pa naenkrat z uspehom tekmujejo med velikimi kulturnimi narodi za prvenstvo v telovadbi — med onimi srečnejšimi narodi, ki imajo vsega v izobilju, medtem ko mi nimamo niti najpotrebnej-

dr. Murnik

dr. Murnik Fux Pristou Namestnik Simončič Vidmar Smole Kovačič Thaler

Tekmovalna vrsta Slovenskih Sokolov v Turinu.

šega. Kar smo dosegli, smo dosegli sami iz sebe, z lastno silo, brez tuje pomoči, in zato je zmaga tem večjega pomena.

Če bo naš narod sledil sokolski ideji, ki naj bi ga celega prevzela in prešinila, če se bo držal starodavnega gesla „zdrav duh v zdravem telesu“, se nam ni bati za njegovo prihodnost. Zmaga v Turinu naj

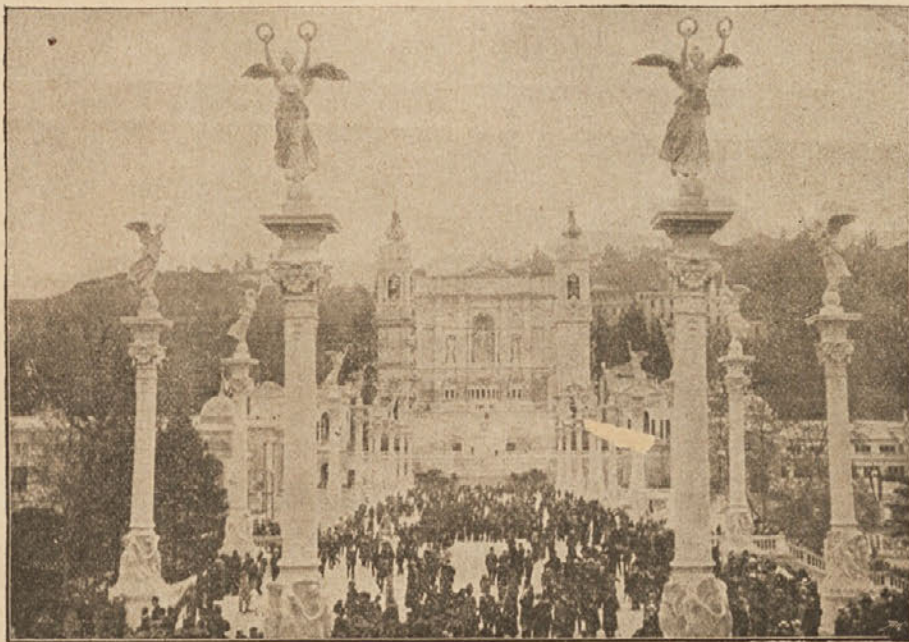
mogel ustvariti delo, ki bi v glasbenem smislu moglo izraziti vso klasično poezijo Prešernove pesnitve. Čim bolj se je uglaševal v snov balade, tem bolj so se mu odgrinjale scene in čustvena vsebina krasne balade. — Delo je zloženo za mešan zbor, 2 solista in orkester. Pripovedovalni del je prevzel zbor, ulogo „Uršike“ sopran, ulogo „Povednega moža“ tenor in scenično vsebino združeno s čustvovanjem oseb in izražanjem ideje — orkester.

Zbor „Glasbene Matice“ in orkester „Slovenske Filharmonije“ sta pod vodstvom koncertnega mojstra g. Hubada svojo težavno nalogo rešila imenitno. K popolnemu uspehu lepega Parmovega dela sta znamenito pripomogla solista: gdč. Pavla Boletova (Uršika) in g. Leopold Kovač (povodni mož). Oba sta gojenca „Glasbene Matice“ in sta s svojim odličnim nastopom vnovič pokazala svojo visoko pevsko izobrazbo in obenem izbornost „Matične“ glasbene šole. Gdč. Boletova je vrhu tega nastopila v nekaterih samostojnih točkah, ki jih je absolvirala briljantno.

Danes prinašamo sliki obeh solistov: gdč. Boletove in g. Kovača.

Kako je lep vojaški stan. Po mestih in vaseh se sliši v tem času veselo vriskanje fantov-novincev, s šopki za klobuki, okrašenih s slovenskimi trakovi. Razigrano razpoloženje vlada med fanti, da prikrijejo tako notranja čutila. Slovenski fant-novinec ni plašljivec, s ponosom se udari po prsni in vam pove, da „so ga vzeli“, a v duši ni niti vesel niti žalosten, zakaj ponosen je sicer, da je sposoben nositi cesarsko suknjo, duši ga pa notranja bol, zavest, da bo treba zapustiti ljubo domačijo in zamenjati zlato svobodo z železno disciplino vojaškega stanu. Naša slika nam kaže fante-novince iz Rateč pri Beli peči na Gorenjskem, v narodni noši.

bi imela predvsem ta uspeh, da bi se močno razširile slovenske sokolske vrste. Čehi imajo svoj narodni izrek: Kar Čeh, to Sokol! Zato tudi krasni napredki Čehov na vseh poljih, odtod prva cena Čehov na turinski tekmi. Naj bi tudi naše narodno geslo bilo: Kar Slovenec, to Sokol! — Sokoli so si ogledali tudi v Turinu

Svetovna razstava v Turinu: Ponte Monumentale.

Avtomobilaska tekma. V nedeljo ob 7. uri zjutraj se je pričela na Dunaju letošnja avtomobilaska tekma, ki je vozila iz Dunaja Išl—Ture—Beljak—Predil—Gorica—Trst— mimo Opatijo čez Učko goro—Kastav—Postojna—Ljubljana—Kranj—Tržič—Sv. Ana—Ljubelj—Celovec—Mari-

Leopold Kovač.

bor—Gradec in je bil končni cilj zopet Dunaj. To je 1424 kilometrov dolga pot, ki je bila še poleg raznih težkoč terena prelazov, obtežena tudi z jako strogimi tekmovalnimi predpisi. Predvsem se ni

smel avtomobilist tekmovalce nikdar ustaviti in se radi tega imenuje voznja „non-stop“, to se pravi, od starta do dnevnega cilja ne sme se avtomobil nikoli ustaviti. Vsaka mala zamuda, ki ni odgovarjala tekmovalnemu predpisu je štela 3 slabe pike, eno uro obstanka šteje celih 120 slabih pik. Torej, ako se je tekmovalcu poškodoval voz ali pneumatik, je bila klasifikacija že poslabšana, to pa radi tega, ker se hoče v prvi vrsti skušati stabilnost in popolnost voza in je to tudi konkurenca vseh svetovnih avtomobilskih izdelkov. V Ljubljano so dospeli tekmovalci v pondeljek 15. maja okolo 12. ure opoldne in so vozili po Tržaški—Bleiweisovi cesti—Erjavčevi ulici—Gradišču—Šelenburgovi ulici—Dunajski cesti in Marije Terezije cesti. Po celi poti je stal gost špalir občinstva, ki je avtomobiliste prijazno pozdravljal.

Najtežavnejša in zanimivejša točka cele voznje je bila brezdvomno voznja čez Ljubelj. Člani Kranjskega avtomobilnega kluba so se zbrali na prijazno povabilo predsednika g. barona Friderika Borna pri Sv. Ani že okolo 10. ure, kjer so pričakovali goste. Prišli so ekscelenca podmaršal Kusmanek, poveljnik ljubljanske divizije v spremstvu generalštabnega šefa majorja Purtscherja in nadporočnika generalštaba Schitlerja, g. deželni glavar pl. Šuklje, vladni zastopnik dež. vladni svetnik g. Kulavics, deželni poslanec g. Karel baron Born, podpredsednik deželne zveze za tujski promet g. dr. Valentin Krisper, bankir Emerik Mayer, več častnikov artilerijskega divizijskega polka in inftr. polka št. 27 in mnogo drugih. Pri najstrmejši točki Ljubelja pri kilometru 53, kjer je strmina nad 26%, je čakala vsa družba prihod tekmovalcev. Prvi je prišel Viktor Thonet in je točno ob 1 uri 35 minut pasiral Kranjsko mejo pri obeliskih, drugi je bil pl. Jägermayer, ki se je pa tik pred obeliskom ustavil in izstopil iz konkurence, tretji je bil ravnatelj Puchove tovarne g. Beletz, potem so sledili v več kot polurnem intervalu Vitak, Hieronimus, Rupert. Jako čvrsto in brez posebne težave je vozil grof Draškovič, grof Kolovrat, A. Horch, Fischer, Popovich, Pallugay. Veliko voz je izostalo vsled velikanske strmine, tako se je ustavil sredi Ljubelja voz princa Croy radi defekta in še mnogo drugih. Zadnji voz je

pasiral ob pol 6. uri Ljubelj. Gorenjska je jako častno pozdravljala avtomobiliste, Kranj, Tržič in Sv. Ana so bili v zastavah, tekmovalce pa so obsipavale gospodične s cvetkami. Tako se je vršila zanimiva voznja po naši Kranjski ob krasnem vremenu in tuji so občudovali naravne krasote lepe Kranjske, ter nam klicali „na snidenje“. — O tej zanimivi avtomobilski voznji prinaša današnja številka dve sliki.

Sedemstoletnica stolnice v Reimsu.

Ena pač najkrasnejših gotičnih cerkvenih stavb ne le na Francoskem, temveč v Evropi sploh, je stolna cerkev v Reimsu, kjer so v časih, ko je bila Francija še kraljevina, kronali francoske kralje. Ta stolnica slavi letos sedemstoletnico, kar so je začeli zidati. Ko je prejšnjo cerkev uničil požar, so dne 7. maja 1211. položili temeljni kamen za novo cerkev, ki še zdaj stoji. Cerkev je dolga 139 m, široka 49 m in visoka 38 m. Stolpa sta visoka po 81 m, pa nista popolnoma dokončana,

Gdč. Pavla Boletova.

manjka jima špičastih streh. Kakor že rečeno, so v tej cerkvi kronali francoske kralje, ki so pri tej priliki prisegali na takozvani **reimski evangelij**. Ta evangelij je eden najznamenitejših stari slovenskih spomenikov, spisan je v glagolici in je po čudnih naključjih prišel na Francosko.

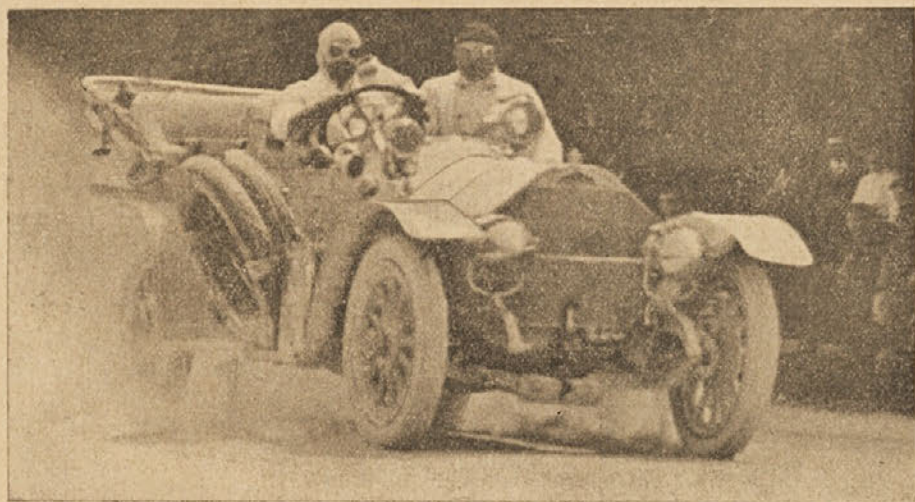
Španski kralj zbolel. Španski kralj Alfons XIII. je nevarno zbolel. Zdravniki se boje celo jetike. Čez zimo pojde kralj v Švico v sveži gorski zrak. Naša slika kaže kralja v civilni obleki, ki jo veliko raje nosi nego svojo vojaško uniformo.

Trg Kozje, majhna zgodovina, njega prebivalci, opravilo in zabava. Zvesti našemu programu, da seznanjamo javnost z lepoto slovenske domovine, prinašamo danes več slik iz lepega trga Kozje na Slov. Štajerskem. Trg Kozje ima ime po gospodih Kozjanskih (Drachenburških), ki so stanovali v gradu, kateri pa je že davno v razvalinah. Zadnji Kozjak, gospod Drachenburški je umrl leta 1500 po Kr., a ime Kozjak se omenja že leta 1249. Nato

Vojaški novinci iz Rateč.

Vozi se princ Croy

Avtomobilska tekma skozi Ljubljano.

Fotogr. Berthold.

je prešel grad, ali kakor sedaj ljudstvo imenuje razvaline, stari grad, v roke Rajhenburških grajščakov in je sedaj v italijanskih rokah.

Po osvoboditvi kmeta se je začela vas pod gradom radi prijetne lege in dokaj povoljnega prometa razvijati in rasti, dokler se ni povzdignila v trg. Župna cerkev Marije vnebovzvetja je bila sezidana

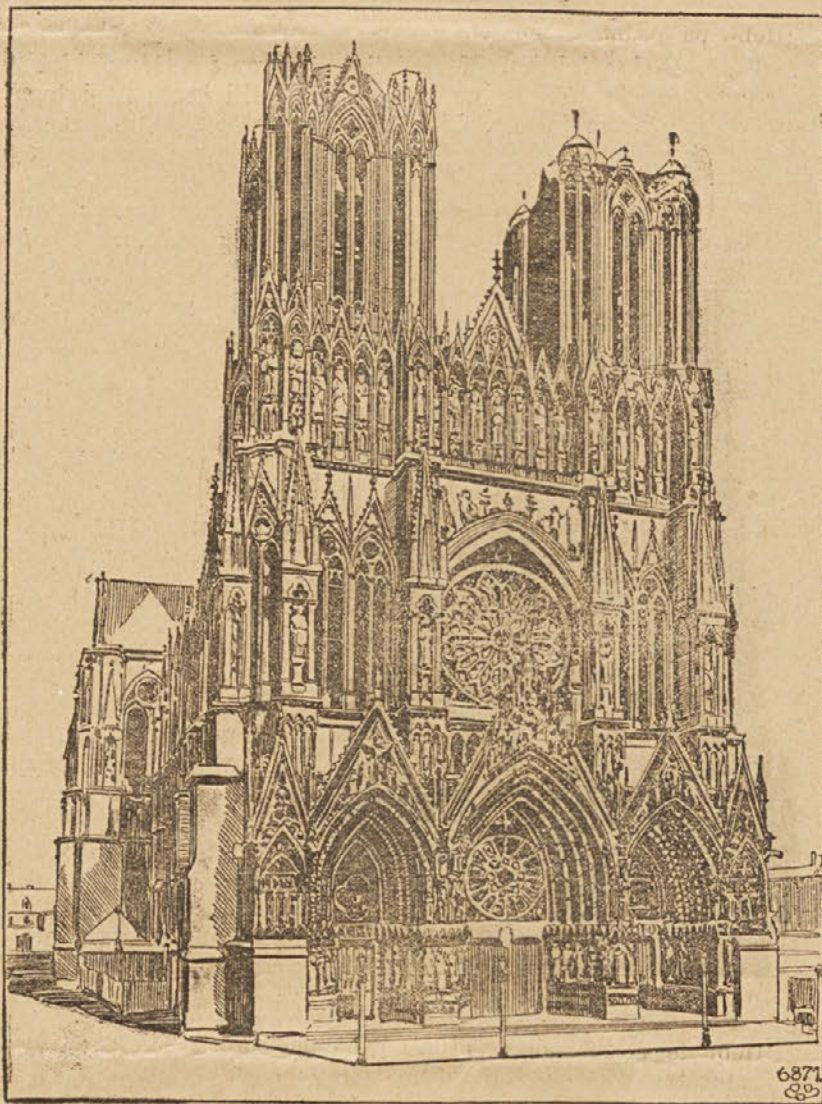
Španski kralj Alfons XIII.

leta 1516, torej 16 let po smrti zadnjega Drachenburžana. Podružna cerkev sv. Eme s pokopališčem pa je bila sezidana v 15. stoletju. Nadalje je v trgu Kozjem, v novem gradu, ki je bil pozidan v dolini pred 60 leti, nastanjen sodnijski in davčni urad in jetnišnica. Prvotno poslopje, ki je služilo za šolo od leta 1805, je bilo skupno s kaplanijo, zakaj v časih, ko še Slovenci nismo imeli šol, ne učiteljev, se je s poučevanjem mladine bavila v svojih prostih časih duhovščina. Sedanja šola je bila se-

zidana leta 1884. Slika kaže trg Kozje in in okolico, kakršen je sedaj.

Vzbož solnčne in lepe lege se prebivalstvo jako bavi z vinogradništvom. Grički krog in krog so posajeni z vinsko trto. Veselo je delo v vinogradih, ko se začneja vez. Slika nam kaže dekleta kozjanske župnije v narodni noši, sicer ne v prvotni, kakor so jo nekdanje Slovenke, ampak novodobnemu času prikrojeni, ko vežejo trsne mladike, prepevaje lepe slovenske pesmi. A še veselejše je jeseni ob trgatvi, kakor kaže tretja slika. Vriskanje in petje, dovtipi in smeh veselih trgačev se razlega še pozno v noč. In tujec, ako ga v tem času zanese pot v te kraje, se čudi temu narodu, vedno veselemu, vedno živahnemu, polnemu gostoljubja.

Poleti pa posesti Slovenec rad v veseli družbi pod košato jablano, hruško ali lipo pri kozarcu vina. In tedaj se odprejo vinski hrami, na drevu se zanese smrekov vršček in staro in mlado se shaja v gostilno „pod vejo“, kakor nam to kaže slika. Pri pristni vinski

Stolnica Reimska.

Avtomobilska tekma skozi Ljubljano.

Fotogr. Jurman.

kapljici se razvzljajo jeziki očancev, fantje in dekleta zapoje pesem, in vnovič bi strmeli tujec nad tem veselim in krasnim narodom, žilavim in ljubečim svoje običaje in svojo domovino.

Pa pride zima, a Slovenec, posebno pa Kozjančan, ne miruje. Slika nam predstavlja diletante iz Kozjega, ki so sto

pili na oder — „deske, ki pomenjajo svet“ — ter uprizorili svojcem igro: „Pot do srca“. Rado poseča ljudstvo, kakor domače, tako iz sosednjih krajev diletantske predstave. Zabava in izobrazuje se obenem pri tem, navdušuje se za svoj jezik in narod. In če bi prišel tujec takrat in videl navdušena lica, vroča srca, moral bi vzklikniti presečenca: „Nikdar, nikdar ne uničite tega naroda! V njem je več sile in življenske moči, kakor v katerem drugem narodu, v njem je bodočnost!“

Sklicujte se pri nakupovanju na Slov. Ilustrovani Tednik.

Naročajte razglednice, ki jih izdaja „Slovenski Ilustrovani Tednik“.

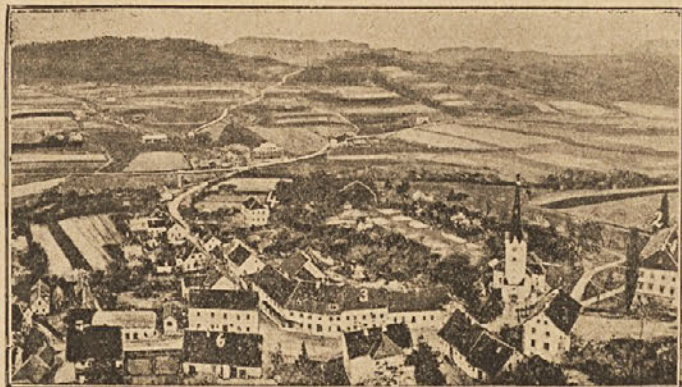
Za kratek čas.

Računska uganka. Gospodinja pošlje svoje tri dekletke v mesto na trg. — Prvi da 10 jajec, drugi da 30 jajec in tretji 50 jajec. Prodajati smejo pa le pod temi-le pogoji: 1. Vsa jajca morajo prodati. 2. Jajca morajo prodajati po isti ceni. 3. Denarja si ne smejo zamenjati, skriti ali uporabiti.

Kako so prodajale, da so prinesle gospodnji ena k izkupiček za jajca?

Rešitev in imena rešilcev priobčimo prihodnjič.

Zahtevajte po vseh gostilnah, kavnarnah, brivnicah itd. „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Če ga nimajo, naj ga naroče!

Trg Kozje in okolica.

Igralci igre „Pot do srca“.

Drobiž.

Usoda češkega pisma. Na severnem Češkem je mesto Heb, nemški Eger, katero ne sprejema čeških dopisov. Mestno županstvo Smichov je poslalo županstvu v Hebu že v decembru l. leta pismo s češkim naslovom „městskému úřadu v Chebu“. Mestni urad v Hebu pa pismo ni sprejel, temveč je napisal nanj: „Zurück! Wird nicht angenommen. Unsere Amtssprache ist die deutsche. Eine Stadt „Chebu“ existiert nicht. Statdrat Eger Deutsch-Böhmen.“ (Nazaj! Se ne sprejme. Naš uradni jezik je nemški. Mesta „Chebu“ sploh

Ob trgatvi.

ni. Mestni urad Heb. Mestni urad Heb Nemško-Češko.) — Pošta v Hebu je dala pismo tamšnjemu okrajnemu glavarstvu, da je to prisilno dostavi mestnemu uradu, a okrajno glavarstvo tega ni hotelo storiti. Poštni urad v Hebu je poslal potem pismo poštne ravnateljstvu v Prago, katero je izročilo pismo c. k. namestniji k nadaljnemu uradnemu postopanju. Namestnija pa se je obrnila na češko stranko s prošnjo, naj odpre pismo ali naj pooblasti okrajno glavarstvo v Smichovu, da sme pismo odpreti, da bodo potem pismo predstavili na nemško in prestavo poslali županstvu v Hebu. Češka stranka je odgovorila, da ona nima pravice pisem županstva Smichova niti sama odpirati niti drugim dajati v to pooblastila. Končno se je c. kr. namestnija obrnila na županstvo Smichov, a to noče pisma ni nazaj sprejeti in ga tudi ne odpreti. In sedaj tuhta c. kr. namestnija kaj ji je storiti.

Slovenske gospodinje ponovno opozarjamo, da je edina pristno-domača cikorijska samo „Kolinska kavna primes“ iz Kolinske tovarne v Ljubljani. Ta kavna primes presega vse druge v vsakem oziru. Zato jo prav toplo priporočamo.

Priporočamo bralnim društvom, čitalnicam i. dr. „Malomestne tradicije“. Veseloirgra v enem dejanju. Dobi se knjižica

za 60 h po knjigarnah in pri pisatelju V. M. Zalarju v Ljubljani.

Opozarjamo na inserat Diehl veležgarnjarna v Celju ter to slovensko narodno tvrdko vsemu občinstvu priporočamo. Ne kupujte pri tujih tvrdkah tem več držite se gesla „Svoji k svojim“.

Vojaški godci se bodo izučili za sanitetno službo. Moderni taktiki vojske so godci v bitki pač le na potu, kajti da bi pri napadih na sovražnika, ko puške pokajo, topi grmijo itd. vplivala godba spodbujevalno, pač ni misliti. Ker pa vojaških godb ne morejo pogrešati v časih miru in tudi v časih vojske na pohodih (marših), v taborih itd., nameravajo vojaške godce izučiti za sanitetno službo, da bodo v bitkah znali dajati ranjencem prvo pomoč, obvezovali rane i. dr. Korno poveljstvo v Inomostu je že izdalo odredbo, da se imajo vojaški godci izučiti v sanitetni službi in kmalu bodo storila isto tudi ostala korna poveljstva.

Za ustanovitev muzeja Postojnske jame je dalo med drugimi tudi poljedelsko ministrstvo in sicer 30.000 K.

120 let star. V Kovalo na prusko-ruski meji je umrl pretekli teden krojač Piuk Gonsirovski, ki je bil 120 let star. Njegovih vnukov in pravnukov je 145. Vkljub visoki starosti je bil čil in močan, da je opravljal do svoje smrti svoje krojaško rokodelstvo.

Iz zgodovine kuharstva. Približno leta 1300 so začeli iz vina pridobivati vinski cvet ali alkohol. Trdili so o njem, da vzdržuje zdravje, prepodi skrbi in ozdravi marsikatero bolezen. V 14. stoletju so slavnostne pojedine obstojale navadno iz 24 in še več različnih jedil. Niso pa poznali takrat še vilice in tudi žlice in noži so bili redko kje dobiti. Iz previdnosti je tedaj prinesel vsak gost svoj nož s seboj. Juho in sploh tekoča jedila so zjemali z žlici podobno posodico. Dostikrat pa je bilo teh posodic premalo in morala sta po dva gosta z jedno zajemati, zdaj eden potem pa drugi. Šele v začetku 16. stoletja so se začeli posluževati vilice, pa ne splošno temveč

Gostilna pod vejo.

le ta „fina“ gospoda. Navadni ljudje so jemali jedila kar z roko. — Pravo kuharstvo se je začelo šele za časa Ludvika XIV. na Francoskem. Čokolado je uvedel na Francoskem kardinal Richelieu (izgovori Rihelje) in šele leta 1700 so začeli primešavati kavi mleko, poprej so poznali le črno kavo. Prva kavarna se je otvorila 1654 v Marselju na Francoskem.

Koliko zaslužijo v Ameriki žene? Povprečno zasluži delujoča žena in deklica v Združenih državah v Ameriki po 36 K na

Vez v vinogradu.

teden. V manufakturnih trgovinah zaslužijo po 63 K, v sladkornih tovarnah po 43 K, v parnih pralnicah po 40 K, po manjših trgovinah po 36 K in po tovarnah za modere po 30 K na teden. Seve jako mnogo jih je, ki imajo še slabše službe, mnogo jih pa zasluži tudi še več, a povprečno ima ženska po 30 K na teden. Neki angleški časopis pripominja k temu, da zaslužijo ženske v Ameriki trikrat toliko kot na Angleškem in da baš toliko kakor moški na Angleškem. In pri nas?

Težka kazen. Neki angleški lord se je strahovito zaljubil v neko meščansko gospodično. Toda starši gospodične niso s tem bili zadovoljni. Nazadnje se je lord odločil odložiti vse svoje visoke naslove in preprosto deklico vzeti. Pa kmalu se je prepričal, da ima punca tudi druge fante rada. In sklenil je naložiti ji pokoro. Zaprl jo je za en teden v sobo, v kateri so bila sama zrcala. Stregla ji je nima ženska. Tri dni je dekle dobro prestalo, četrti dan pa je zblaznelo zaradi zrcal, v katerih je vedno in vedno videlo le svoj obraz.

Uničevanje gozdov v Ameriki. Nikjer na svetu ne uničujejo gozde tako naglo kakor v Ameriki. V zadnjih 30. letih so zginili velikanski ameriški gozdovi in uničila jih ni toliko sekira in žaga temveč največ požar. Na zopetno pogozdenje ne misli nikdo, pa je tudi nemogoče tako velikanske površine zopet pogozditi. Pogozdujejo pač takozvane gozdne rezerve in od leta 1896. do danes so jih napravili sicer že 200.000 kvadratnih kilometrov, a kaj je to napram neizmernim nekdanjim ameriškim gozdovom. — V Ameriki je potrata z lesom

...tne cevi na stroji ali na roko iz-
...prose za tlak, cementna opeka za dim-
...nike itd. Zaloga cementa in stavbnega
...materiala.

Kranjska betorska tovarna
TRIBUČ & KOMP. LJUBLJANA
Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon števil. 296.

Skopovlje, Avstria, ...
okrasni, spomeniki, korita, betonski
votli zidaki, pokrivne plošče, ka-
nali itd. Edino zastopstvo „Duroлита“
za Kranjsko.

nesmiselna. V zadnjih 15 letih so porabili največ lesa za papir za časopise in takozvani papirni mlini so v pravem pomenu besede porabili gozdove. Samo v Združenih državah se poseka letno po 100.000 milijonov kubičnih čevljev lesa, doraste ga pa letno le 30. do 40.000 kubičnih čevljev. V doglednem času mora torej zmanjkati lesa tudi v Ameriki.

„V rožcah.“

„A, čemu bi hodil domu, počakam, da naša hiša mimo prileti in skočim noter.“

Najbolj mogočna žena na svetu. Če je res, da je denar vladar sveta, potem je najbogatejši mož najbolj mogočen na svetu in njegova soproga je torej najbolj mogočna žena. In najbogatejši mož na svetu je Jon D. Rockefeller v Ameriki, a njegova soproga ni najbolj mogočna žena, temveč najbolj mogočna žena na svetu je privatna tajnica Rockefellerjeva. Soproga Rockefellerjeva se ne briga za posle svojega moža in nima torej nikakega vpliva nanj. Žena pa, kateri Rockefeller vse zaupa in katero vselej za svet povpraša je njegova privatna tajnica. Imenuje se **Adam** in splošno je priznано, da je nenavadno modra in izvedena v vseh kupčijskih zadevah ter ima železno enerzijo. Velikansko korespondenco svojega gospoda vodi vso ona in Rockefeller ji prepušča neomejno oblast, da odločuje kakor se njej vidi najbolje in tudi sam ne stori ničesar ne da bi se poprej posvetoval z njo. — Tu imamo primer, da modra žena lahko ovlada vsakega tudi najmogočnejšega moža.

Menih se je ustrelil. V karmelitanskem samostanu so našli ustreljenega 36 letnega meniha Radkeja. Na mizi je ležala odprta molitvena knjižica in poleg nje listek z be-

sedami: Bog mi bo odpustil in ljudje gotovo tudi.

Slepcev na Japonskem je po najnovejšem ljudskem štetju 70.000. Od teh si služi kruh z godbo 5000; približno 400 jih je, ki so učitelji na šolah za slepce in 250 je „pripovedovalcev“, t. j. hodijo iz kraja v kraj ter pripovedujejo na zborovanjih otrok pripovedi. Ostali slepci si služijo kruh z različnimi rokodelstvi.

Ceno življenje. V Novem Jerseju v Ameriki je žena Ana Gešela, 30 let stara, ki se že 25 dni pošti. Je vesela in je zdrave kože, hodi in dela vsak dan, a ne je ničesar. Strežnice jo nadzorujejo dan in noč, a v resnici že 25 dni ni ničesar zaužila. Zdravnikom je ta slučaj uganka.

Najdražje sv. pismo. V dražbi neke knjižnice v New-Yorku je bila prodana „Gutenbergova biblija (1. izdaja) iz leta 1450. za 200.000 mark. Tako draga do zdaj ni bila še nobena knjiga.

Davek za samce hočejo uvesti v državi Ilion v Ameriki. Vsak neoženjen moški, ki je dovršil 35. leto, bo plačeval davek za samce letno po 50 K. Ker je tam jako mnogo samcev, bodo napravili iz tega davka državne premije za matere. Vsaka mati, ki dobi po dveletnem zakonu otroka dobi zanj 480 K premije in enak znesek potem za vsakega nadaljnjega otroka. Za dvojčke dobi 960 K, za trojčke pa 1360 K.

Istočasno zaročen s 7 deklicami. V Lipskem so zaprli 27 let starega arhitekta Valterja Rückarda, ker je bil istočasno zaročen s 7 deklicami in ker je svoje neveste tudi precej oskubil. Ogoljufal jih je za zneske 1000 do 18.000 K. Domneva se pa, da je bil zaročen še z večimi dekletimi, a da se osramočene neveste nočejo zglasiti.

Ženska inženier za stavbo mostov. Na vseučilišču v Charlottenburgu je napravila gdč. Erna Giebel izpit za inženierja za stavbo mostov. To je prvi ženski inženier te stroke. Gdč. Giebel je bila prej učiteljica ter je potem obiskovala vseučilišče in ker ima posebno veselje pa tudi talent za stavbo mostov, se je posvetila baš tem študijam. Sedaj po dovršenih izpitih nastopi gospodična tudi res v službo kot inženier pri stavbah mostov.

Svetovna razstava v San Francisko 1915. Leta 1915 otvorijo v Ameriki velikanski Panamski prekop in ob tej priliki bo svetovna razstava v glavnem mestu Kalifornije v San Francisku.

Kitajci nočejo več biti „kitajci“. Imenujejo se Kitajci, zato ker nosijo vsi moški in ženske kite. V novejšem času pa mnogi nočejo nositi kite, temveč si strižejo lase kot mi Evropejci. Nedavno si je dalo v Šanghaju 300 bogatih kitajskih uradnikov in trgovcev na gledališkem odru javno ostriči lase, da so dali tako „dober zgled“. In vedno bolj se širi moda, da si dajo kite ostriči. Vzrok temu je tudi štedljivost, kajti Kitajec s kito mora vsak drugi dan iti h brivcu, da mu lase izčeše in lepo splete, ako si jih pa da ostriči si prihrani te izdatke. V Šanghaju je že en odstotek ljudi brez kit.

Zahtevajte povsod

ZVEZDNO TKANINO

z znamko „REPATA ZVEZDA“

ki je najboljšje blago

== za obleke in perilo. ==

Naroča se pri tvrdki:

Podjetje zvezdnih tkanin „HERMES“

Br. Vokač v Ljubljani.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ se je udomačil in priljubil po vseh slovenskih krajih. Zanimanja zanj je povsod veliko. Razširjen je po zasebnih hišah, čitalnicah in bralnih društvih, po gostilnah, kavarnah, brivnicah, čakalnicah itd., kjer ga prebira tisoče in tisoče ljudi. Ker list s slikami vsakdo vzame rad v roke, je tudi inseriranje v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“ jako uspešno, gotovo bolj nego v političkih listih, ki ga večinoma čitajo le pristaši dotične stranke. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ pa je nepolitiški in nestranski list, ki ga rad in z zanimanjem čita vsakdo, in zaradi zanimivosti da tudi sosedom ali znancem. Tako roma vsaka številka „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ ves teden iz roke v roko po vseh slovenskih krajih in ga čita gotovo 100.000 bralcev.

Spričo tega vljudno vabimo trgovce in obrtnike, kupce in prodajalce, službodajalce in službojemalce in sploh vse, ki žele inserirati, da blagovolijo inserirati v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“. Stroški za to prineso stoteren sad.

Naslov: „Slovenski Ilustrovani Tednik“ v Ljubljani.

SLOV. ILUSTROVANI TEDNIK

je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglašujte v njem!

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

: R. Z. Z. O. Z. :

izvršuje vsa v tiskarsko
in litografsko stroko spa-
dajoča dela najsolidneje
: in po zmernih cenah. :

Frančiškanska ul. št. 8.

Frančiškanska ul. št. 8.

Oldřich S. Kósteiecký:

Ključ gospe Pri-Pru-Pre-

Iz češčine prevel Stanko Svetina.

Da ustrezem mnogobrojnim željam, ki so prišla name — kakor se pravi — od strani cenjenega občinstva, sem se odločil, da se tu predstavim (namesto fotografije) enkrat za vselej.

Sem inteligenčen, mlad mož iz poštene rodbine, samec, popolnoma ohranjen, po zdravniškem izpričevanju popolnoma zdrav, samo srce mi časih nekoliko hitreje utriplje. Star sem 23 let in 5 mesecev, zmogel obeh deželnih jezikov, visok sem 1.79 metrov, dolg 1.79 metrov in 1.79 metrov — en taille — širok. Torej kubik. Koliko vgam, mi žalibog ni znano, ker se je paradni automat pod menoj zlomil, ko sem se hotel vagati na paradnem automatu v mestnem parku v Pragi. Ko pa sem se hotel vagati na mestni vagi na Senovažnem trgu, je stal na nji ravno voz z zeljem, kar me je malo jezilo. Po domovinskem listu — dobro vem — imam lase: kosianjeve; oči: orehove; obraz: pomarančast; nos: citronove barve, tako, da izgledam po svojem domovinskem listu kakor kaka malo boljša trgovina z južnim sadjem, kar se pripeti gotovo zelo redkokdaj; posebnega znamenja nimam, toda to najbrže ni res, potem ne bi bilo na meni nič posebnega. Drugače sem pisatelj po poklicu; kdo me je k temu poklicu poklical, mi ni znano, toda v literaturi slišim na ime O. K. S. — opozarjam pa, da je za vsako črko pika, da morda ne bi kdo — ki bi čital kar tjavendan — na mesto O. K. S. bral brez pik OKS ali kaj podobnega. OKS — ali kaj podobnega — ni v lepem slovstvu nikdar lepa stvar.

Vse to sem. Razen tega sem bil, sedaj nisem več, imeniten član plesnega

odbora akademične praške enote, ki je nekoč v pustu priredila v žofinskih dvorinah velik eliten ples. In ta veliki, elitni ples je neumrljiv okvir moje velike elitne modrosti, o kateri bom tu žalibog pripovedoval.

Ker sem bil ponosen, kakor tudi odbor, na svoje opravilo, sem prišel namesto ob pol 6. uri šele ob 8. uri v žofinske dvorane, ker čim večji je gospod, tem kasneje hodi v urad. Moja funkcija se je začela s tem, da sem pogledal „koliko je že tega tam“, potem pa sem nameril ravno pot k blagajni. Tam nisem imel sicer prav nobenega opravila, in ravno zato sem šel tja.

Pogovarjamo se z blagajnikom in revizorjem blagajne in ocenjujemo površno deficit zabave. Tu pristopi neka kuharica.

„Prosim, ali ne bi mogla govoriti z našo gospo?“

„Zakaj pa ne, če ni nema,“ ji odvrnem. „Kako pa se imenuje?“

„Gospa Putreolova iz Vinogradov.“

„Aha, gospa Prutevolova iz Vinogradov.“

„Hihi! Putreolova!“

„No, torej Prutevolova — to je vseeno. Kaj pa ji hočete, golobičica?“

„Gospa si je pripravila na mizo ključ od hišnih vrat, odšla je z gospodičnami na ples, ključ pa je pozabila doma.“

„Ključ? No, samo da ni kaj hujšega. Pokažite, jaz ji bom dal ta ključ. Tako, angelček — hehe.“

Odšel sem v dvorano. Toda komaj sem zagledal prvo damo, sem spoznal, da sem zopet napravil zelo modro stvar. V gorečnosti, vsakemu odborniku pristojni, toda topot gotovo zelo nepristojni, sem vzela od kuharice, s katero nisem govoril, kar sem na svetu, ključ od hišnih vrat za gospo, katere nisem videl, kar sem na

svetu. Takoj hitim nazaj, toda kuharica — ki je bila gotovo zelo zadovoljna, ker je svojo stvar točno opravila — je že odšla.

„Slišita, gospoda,“ vprašam torej gospoda pri blagajni, „ali morda pozna kdo izmed vaju tu vinogradsko gospo Pri-Pru-Pre- kako se že imenuje?“

„Kdo?“

„Ta gospa s tem ključem — pravzaprav brez tega ključa.“

„Gospa Pro-Pra-Pru-“ se spominja blagajnik.

„Meni se zdi Pru-Pri-Pra“ se spominja revizor.

„Tako nekako, kakor Pri-Pre-Pro- to vem,“ pravim zopet jaz. „Toda dalje ne vem.“

„Že imam! „Pre-!“ pravi blagajnik.

„Ne, drugače.“

„Tu si jako lahko pomagaš,“ meni praktični revizor.

„Kako pa?“

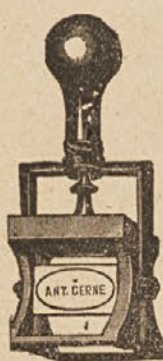
„Poglej v adresar, pa je konec.“

„Prosim te! Prvič bi moral imeti adresar, drugič pa, kako naj pogleda — v adresar ko pa ne vem, kako se ta oseba imenuje.“

„To je tudi res.“

Blagovolite si predstaviti mojo situacijo: v množici dam moram najti iz Kralj. Vinogradov gospo, o kateri ne vem nič drugega, kot da se imenuje „tako nekako kakor Pri-Pru-Pre- ali Pra-Pri-Pru-“ in moram ji dati ključ od hišnih vrat, da more priti ponoči z gospodičnami domov.

Premišljeval sem ves obupan o krasnih posledicah te svoje velike vpljivosti in gorečnosti. Ako prihiti kuharica gospe Pri-Pru-Pre- s ključem iz Vinogradov domov na Žofin torej je gotovo veliko na tem, da bi gospa Pre-Pri-Pru- ta ključ tudi imela. (Dalje prih.)

Stampilije

vseh vrst za urade, društva, trgovce itd.

ANTON ČERNE

graver in izdelovatelj kavčukovih stampilij

Ljubljana, Stari trg 20

Ceniki franko.

Josip Sterle,

posestnik in premirani medvedji lovec v Koritnicah, pošta Knežak pri Št. Petru na Krasu piše sledeče:

Gospodu

Gabrijel Piccoliju

lekarnarju

v Ljubljani.

Vašo tinkturo za želodec sem že vso z velikim uspehom porabil, katero iz srca priporočam v veliko korist vsaki družini ter se Vam iskreno zahvaljujem in prosim, blagovotite mi poslati še 24 steklenic Vaše tinkture za želodec.

Solnčniki

in dežniki

radi velikanske zaloge

po vsaki poljubni ceni.

JOS. VIDMAR, Pred škofijo 19.

Priporoča se

:: slovenska trgovina ::

z modnim in manufakturnim blagom

J. N. ŠOŠTARIČ

MARIBOR, sedaj samo Glavni trg št. 19.

Slovensko brivnico

v Mariboru, Tegethofova ulica 22

priporočam vsemu slovenskemu občinstvu.

Z odličnim spoštovanjem

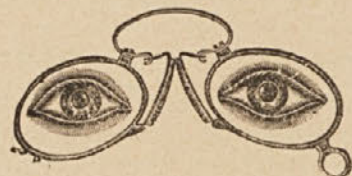
Juro Gredlič, brivec.**Izprašani optik FR. P. ZAJEC**

:: LJUBLJANA, Stari trg št. 26. ::

priporoča svoj dobro urejeni

optični zavod

očala, ščipalce, daljnogleda, toplomerje i. t. d.

Nadalje priporoča svojo veliko zalogo švicarskih ur, zlatnine in srebrnine, gramofone od 25 K naprej, tudi na mesečne obroke.

Plošče vseh vrst in v vseh jezikih od K 2.50 naprej. — Cenik brezplačno.

Hotel Južni kolodvor.

Slavnemu p. n. občinstvu naznanjava, da prevzameva s 1. majnikom t. l.

hotel in restavracijo Južni kolodvor

Kolodvorska ulica št. 43

radi neposredne bližine južnega kolodvora priporoča posebno lepo opremljene sobe za tujece. Postrežba točna in po zmernih cenah. Izborna kuhinja in pristna štajerska in kranjska vina.

Za obilen obisk se priporočata

August in Leopoldina Stelzer.**Vsaka gospodinja,**

katera želi pripraviti dobro kavo, uporablja najraje „pravega : Francka:“ s kavnim mlinčkom, ki se izdeluje temeljem največje skrbnosti že dolgo let v zagrebški tovarni. Ta izborni domači izdelek najtopleje priporočamo.

V Narodni kavarni v Ljubljani

..... svira vsak dan

:: damska kapela ::

Vstopnina prosta. Za obilen obisk se priporoča Fran Krapež.

Jakob Vezjak, krojaški mojster,

Maribor, Grajski trg
se priporoča p. t. občinstvu za izdelovanje oblek.

Velika zaloga vsakovrstnih izdelanih oblek.

FRANC PLETERŠEK,

Maribor, Koroška ulica št. 10.

Bogata zaloga politiranega in močnega pohištva iz trdega, kakor tudi mehkega lesa za spalnice, jedilnice in kuhinjskega pohištva. — Divani, žimnice, stoli in ogledala.

Železne otroške postelje po najnižjih cenah.

gnac Božič, krojač za gospode in dame,

Maribor, Tegethoffova cesta št. 16.

Velika zaloga angleškega blaga.

Odlikovan na razstavi v Parizu leta 1911 z zlato kolajno.

Slovenski volilci! — Volite narodno špecerijsko trgovino

ALOJZ ŠUMENJAK,

v lastni hiši, Maribor, Tegethoffova cesta 57.

Velika zaloga vsega blaga, ki se prodaja v prid družbi sv. Cirila in Metoda in v korist obmejnim Slovincem.

Postrežba točna in solidna! Slovenci: Svoji k svojim!

Na drobno! — Na debelo!

Slovinci pozor!

Vsi zavedni Slovenci, trgovci, društva, krajni šolski sveti, občine, župnišča i. t. d., naj naročijo svoje potrebščine, kakor šolske tiskovine, zvezke, trgovske knjige, Ciril in Metodovo črnilo, pisalni papir, svinčnike, peresa, razglednice, slovanske igralne karte, konfeti, kače, lampijone, srečke, okraske i. t. d. vedno le v znani narodni trgovini.

WILKO WEIXL,

Maribor (Štajersko), Gosposka ulica št. 33.

Postrežba točna, cene nizke, izbira velikauska!

Pijte samo **Tolstovrško slatino**

ki se naroča v Tolstemvrhu p. Guštanj (Koroško).

Čudež ameriške industrije

izumljeno je novo

Adirno pero (Maxim')

s pisalno pripravo za črnilo in svinčnik.

Ta posebno duhovito sestavljen aparat služi za hitro in gotovo seštevanje in so njegove glavne prednosti ob najpreprostejši uporabi in brezhibnem funkcioniranju: na eni strani veliko razbremenjenje možgan, ker se celo pri zdržema večurnem delu z Maximom ne občuti nobeno živčno utrujenost, ki se sicer tako pogosto opaža; na drugi strani zanesljivost in velik prihranek na času. Cena enemu komadu z lahko umljivim natančnim navodilom K 10'60 po povzetju, ako se vpošlje denar naprej K 10.

Dobiva se pri glavnem zastopstvu Em. Erber, Dunaj II./8., Ennsgasse št. 12. Iq.

Zahtevajte „Slov. Ilustr. Tednik“ v vseh gostilnah, kavarnah, brivnicah, čakalnicah i. t. d.

Glasbena Matica je prvi-krat izvajala njej poklonjeno novo skladbo

Viktorja Parme:
Povodni mož

balada dr. Fr. Prešernova.

Posnetki za klavir se dobe v vseh knjigarnah za ceno K 4.—.

Založila

:: Ig pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani ::

Pension 'Vila Celestina' v Opatiji.

ob kralja Karola promenadi

na novo urejene elegantne sobe z balkoni za eno ali več oseb, s hrano, ali tudi brez hrane. Električna razsvetljava ter kopalnice v vili. Dobra pitna voda iz Učke. Krasen razgled na morje in okolice, na razpolago je tudi vporaba vrta. Pension se nahaja v lepem mirnem kraju Opatije v bližini morja. Cene nizke! Domača postrežba!

Priporoča se **R. JUVAN, Opatija.** „Svoji k svojim“.

Lekarnarja A. THIERRY-jev BALZAM.

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko. Postavno zajamčeno. Vsaka potvoritev, ponarejanje in vsak prekup drugega balzama s prevrtljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasleduje in strogo kaznuje. Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, bljuvanju, hripavosti, katarju v žrelu, bolečinah v prsih, boleznih na pljučih, posebno pri influenci, želodčnih boleznih, vnetju jeter in vranice, slabi prebavi, telesnemu zoporu, zobobolu in usnih boleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd. 12/2 ali 6/1 ali ena velika posebna steklenica K 5.

Lekarnarja THIERRY-jevo edino pristno mazilo iz vrtnice

je zanesljivo zdravilo za rane, šcirjevce (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse nečiste v telo vrinile se reči in stori, da so bolesterne operacije nepotrebne. Zdravi tudi pri zastarelih ranah itd. Dve škatli staneta K 3'60.

Kupi se: Lekarna pri angelju varuhu, Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.

Dobi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicinalnih mirodilnicah.

R. DIEHL, veležganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane štajerske slivovke, tropinovca, brinovca, borovničarja, vinskega žganja in domačega konjaka.

B. Götzl, Ljubljana skladišče oblek domačega izdelka za gospode in dečke. Velika izbira tu- in inozemskega blaga za obleke po meri.

:: Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8. :: ■ Solidna postrežba. ■ Vedno nizke cene. ■

Delniška glavica
5.000.000 kron.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Rezervni fond nad
610.000 kron.

Stritarjeva ulica št. 2

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.